

Jak ukręcić łeb sprawie

10 lutego 1986 roku, po wielu latach przygotowań rozpoczął się największy w historii proces mafii. 474 oskarżonych stanęło przed sądem w Palermo we Włoszech. 114 oskarżonych zostało uniewinnionych w dosyć dziwnych okolicznościach, czyniąc sławnym sędziego Corrado Carnevale.

Jego działania są przykładem jednego z największych skandali korupcyjnych we włoskim wymiarze sprawiedliwości.

20 osób było oskarżonych o morderstwa, handel narkotykami, nadużycia i działania w strukturach mafii, co według nowego prawa, zostało uznane za przestępstwo. Sędziego Giordano, przewodniczącego składu sędziowskiego, uznano za niezwykle spokojnego i sprawiedliwego, mimo, że niektórzy z podsądnych zachowywali się skandalicznie. Jeden z nich dosłownie zsztywnił sobie usta, inny systematycznie wdawał się w bójki z ochroną, inny z kolei, groził, że poderżnie sobie gardło, jeśli jego zeznania nie zostaną odczytane w sądzie.

Rząd Włoch miał nadzieję, że proces będzie punktem zwrotnym w długiej potyczce z hersztami mafii. Gmach sądu upodobił się do twierdzy wzniesionej z betonu i stali. Zbudowano go kosztem 17 milionów dolarów, zatrudniono 2000 tysięcy ochroniarzy i rzeszę karabinierów z bronią automatyczną. Zakwaterowano ich w, wypożyczonym przez rząd, 15 piętrowym hotelu, nieopodal miejsca, w którym odbywał się proces. Więźniowie byli transportowani do budynku sądu tunelem połączonym z więzieniem Unniardone, gdzie przetrzymywano wielu z oskarżonych. Jednak te nadzwyczajne środki okazały się niewystarczające w zderzeniu z brakiem wystarczającej ilości pieczętek na dokumentach procesowych i innych błędów technicznych, które skutkowały skutecznymi apelacjami.

W grudniu 1987 roku 360 osób zostało skazanych, 119 zaocznie, co uznano jako wielki cios w podstawy Mafii. W ciągu 2 lat jedynie 60 ze skazanych przebywało w więzieniu.

Zaraz po tym, jak Maxi proces okrzyknięto sukcesem włoskiego wymiaru sprawiedliwości, zaczęła następować olbrzymia liczba skutecznych apelacji spowodowanych mało istotnymi błędami

technicznymi. Niektórzy z handlarzy narkotyków zostali wypuszczeni na wolność ze względu na to, że n.p. na taśmach, będących dowodem w sprawie, używano slangu zamiast określenia - narkotyki, mimo, że użyte nazwy były powszechnie znane, jako odnoszące się właśnie do narkotyków. Innym przykładem działań Carnevale było zwolnienie jednego z mafiosów odbywających karę za zabójstwo, co tłumaczył złym stanem zdrowia skazanego. Mafioso wkrótce uciekł do Brazylii, gdzie żyje całkiem komfortowo wraz z rodziną, korzystając z nieuczciwie zgromadzonej fortuny.

Corrado Carnevale, który działał, jak to określił jeden z komentatorów w "sposób, jakby mafia przez ostatnie 8 lat w ogóle nie istniała". Carnevale w swoich opiniach odrzucał stwierdzenia jakoby mafia była związkiem przestępczym, w który uwikłane były całe rodziny; uważał ją za wielość poszczególnych mniejszych grup, "autonomicznych w swojej naturze". Prokurator w procesie mafii, Giuseppe Atala twierdził, że według materiału dowodowego nie istnieją wskazania potwierdzające nadzwyczajną tezę Carnevale. Dzięki tym trikom został ochrzczone przydomkiem L'Ammazzasentenze - morderca wyroków.

Corrado Carnevale był przyjacielem siedmiokrotnego premiera Włoch Giulio Andreottiego, najbardziej wpływowego polityka od czasu zakończenia II wojny światowej. Również Andreotti trafił na ławę oskarżonych za domniemane związki ze światem przestępczym, ale został uniewinniony z powodu przedawnienia (ustalono jednak, że związki z mafią utrzymywał do roku 1980).

Do roku 1989, tylko 60 z wcześniej oskarżonych pozostało za kratkami. A wielu z tych, którzy odbywali wyrok mieli się całkiem dobrze, często przebywając w więziennych szpitalach, cierpiąc na tajemnicze choroby. Jeden z oskarżonych mafiosów miał nawet prywatnych sanitariuszy, a kilku zwykłych przestępców pracowało dla niego w charakterze służących. Według dokumentów medycznych cierpieli na raka mózgu, nie wykazując jednak żadnych symptomów.

Sędziowie Giovanni Falcone i Paolo Borsellino składali skargi na taką sytuację, ale nikt ich nie traktował poważnie. Jeden z informatorów powiedział później, że Mafia zgodziła się na proces, ponieważ była przekonana, że oskarżeni, po tym jak sprawą przestanie interesować się opinia publiczna, zostaną po cichu wypuszczeni i powrócą do swoich niedawnych obowiązków.

W styczniu 1992 roku Falcone i Borsellino udało się odrzucić wiele toczących się apelacji, jak również dokonać kasacji poprzednich. Latem tamtego roku Falcone i Borsellino zostali zamordowani w zamachach bombowych.

Uwikłanie Carnevale w sprawę Andreottiego doprowadziło do zawieszenia go w październiku 1993 roku w obowiązkach sędziego. W 2001 roku został skazany na 6 lat więzienia za konszachty z mafią. 22 stycznia 2007 roku, IV Komitet CSM (Consiglio Superiore della Magistratura), zezwolił na ponowne objęcie Carnevale funkcji sędziego. Obecnie Carnevale jest członkiem Najwyższego Sądu Kasacyjnego.

Proces Mafii był nowatorski w tym sensie, że sądzono jej członków za ich działalność w strukturach mafii, nie zaś niż za poszczególne przestępstwa, których się dopuścili*

* Takie podejście jest usankcjonowane w USA poprzez ustawę RICO - Racketeer Influenced and Corrupt Organizations Act

Źródła: highbeam.com; academic.ru; digitalcommons.conncoll.edu; tripatlas.com

Opublikowano w dniu 10.02.2017 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA